

32004R0795

30.4.2004

DZIENNIK URZĘDOWY UNII EUROPEJSKIEJ

L 141/1

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) nr 795/2004

z dnia 21 kwietnia 2004 r.

ustanawiające szczegółowe zasady w celu wdrożenia systemu jednolitych płatności określonego w rozporządzeniu Rady (WE) Nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 40 ust. 5 akapit drugi, 42 ust. 4 i 9, 46 ust. 3, 52 ust. 2, 54 ust. 5, 145 lit. c) i d) oraz 155,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należy ustanowić szczegółowe zasady w celu wykonania tytułu III rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 ustanawiającego system płatności jednolitych dla rolników.
- (2) W celu uzyskania przejrzystości, należy wprowadzić określone definicje. W przypadku gdy jest to stosowne, należy zastosować definicje, które są już stosowane w podobnych sytuacjach i/lub, które są już stosowane od lat.
- (3) W celu ułatwienia obliczania wartości jednostkowej uprawnień do płatności, należy wprowadzić jasno określone reguły zaokrąglania liczb, a także zapewnić możliwość podziału istniejących uprawnień do płatności w przypadku gdy wielkość działki, która została zgłoszona lub, do której prawa zostały przeniesione wraz z uprawnieniami do płatności wynosi jedynie ułamek hektara.
- (4) Należy zarówno ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące tworzenia rezerwy krajowej, a w szczególności obliczania zmniejszeń kwot referencyjnych lub uprawnień do płatności jak i zapewnić możliwość stosowania zmniejszeń w przypadku pełnego lub częściowego wdrożenia systemu płatności dodatkowych, o którym mowa w art. 95 i 96 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.
- (5) Artykuł 42 ust. 3 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 określa przypadki fakultatywnego przyznawania uprawnień do płatności z rezerwy krajowej. Należy ustanowić zasady obliczania liczby i wartości uprawnień do płatności, które mają zostać przyznane w ten sposób. W celu umożliwienia Państwom Członkowskim będącym w lepszej pozycji, aby dokonać oceny sytuacji każdego rolnika ubiegającego się o przyznanie

takich środków pewnej elastyczności, maksymalna liczba uprawnień, które mają zostać przyznane nie powinna być większa niż liczba zgłoszonych hektarów, a ich wartość nie powinna być większa niż kwota, która ma zostać określona przez Państwo Członkowskie zgodnie z obiektywnymi kryteriami. Zgodnie z art. 42 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, w przypadku zwiększenia wartości jednostkowej istniejących uprawnień do płatności, należy przestrzegać średniej krajowej. Państwom Członkowskim należy zezwolić na określanie tej wartości regionalnej na odpowiednim poziomie terytorialnym. Jednakże w żadnym razie, ze względu na rodzaj pomocy oddzielonej od produkcji, dana kwota nie może być różnicowana lub obliczana według wielkości produkcji w poszczególnych sektorach.

- (6) W określonych okolicznościach, rolnicy mogliby znaleźć się w sytuacji, w której mają więcej uprawnień niż gruntów, dla których mogliby te uprawnienia wykorzystać, na przykład w przypadku wspólnego wykorzystywania pastwisk, ze względu na wygaśnięcie dzierżawy, przystąpienie do programu zalesiania lub nabycie, zgodnie z przepisami prawa krajowego, ilości referencyjnych dla mleka, które w okresie referencyjnym dzierżawione były wraz z gruntami. A zatem, należy wprowadzić mechanizm, który winien gwarantować rolnikowi wsparcie poprzez koncentrację tego wsparcia na pozostałych dostępnych hektarach. Jednakże w celu uniknięcia nadużywania tego mechanizmu, należy określić określone warunki dostępu do tego mechanizmu.
- (7) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1782/2003, rezerwa krajowa jest uzupełniania niewykorzystanymi uprawnieniami lub fakultatywnie, poprzez zatrzymanie w odniesieniu do sprzedaży uprawnień do płatności lub sprzedaży, które miały miejsce przed określoną datą. A zatem, należy wyznaczyć datę, po której niewykorzystane uprawnienia wracają do rezerwy krajowej. Ze względów administracyjnych, należy również postanowić, aby uprawnienia do płatności związane z zezwoleniem na uprawę owoców i warzyw lub ziemniaków konsumpcyjnych lub uprawnienia z tytułu odłogowania, traciły związek z nimi obowiązek lub zezwolenie z chwilą ponownego włączenia ich do rezerwy krajowej. Co więcej, jest to uzasadnione również ze względu na fakt, że takie obowiązki lub zezwolenia określone są na podstawie historycznych danych referencyjnych, a kiedy system płatności jednolitych zostanie już wdrożony, określenie, kto winien otrzymać z rezerwy uprawnienia z tytułu odłogowania związane z zezwoleniami nie będzie już możliwe, ponieważ wsparcie będzie już wtedy oddzielone od produkcji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270, z 21.10.2003, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 21/2004 (Dz.U. L 5, z 9.1.2004, str. 8).

- (8) W przypadku wdrożenia systemu zatrzymania w odniesieniu do sprzedaży uprawnień do płatności, maksymalne wartości procentowe i kryteria wdrażania winny być określone i różnicowane biorąc pod uwagę rodzaj przeniesień i uprawnień do płatności, które mają zostać przeniesione. W przypadku wystąpienia ryzyka spekulacji w pierwszych latach wdrażania systemu płatności jednolitych, Państwu Członkowskiemu można zezwolić na zwiększenie wartości procentowej zatrzymań w odniesieniu do sprzedaży bez gruntów. W żadnym razie, stosowanie takich zatrzymań nie może skutkować występowaniem poważnych przeszkód lub zakazem przeniesienia uprawnień do płatności.
- (9) W celu ułatwienia zarządzania rezerwą krajową, należy zapewnić możliwość zarządzania rezerwą krajową na poziomie regionalnym z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 42 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, w przypadku gdy jest to odpowiednie, oraz art. 42 ust. 4 tego rozporządzenia w przypadku gdy Państwa Członkowskie zobowiązane są do przyznawania uprawnień do płatności.
- (10) W celu ułatwienia wdrożenia systemu płatności jednolitych, należy zezwolić Państwu Członkowskiemu na wystąpienie, już w roku poprzedzającym pierwszy rok wdrażania systemu, w szczególności do identyfikacji potencjalnych beneficjentów systemu w przypadku zmian w gospodarstwie ze względu na dziedziczenie lub zmiany prawne, oraz do wstępnego określenia uprawnień do płatności.
- (11) Artykuł 33 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 zezwala rolnikom na przystępowanie do systemu płatności jednolitych w określonych okolicznościach. W celu uniknięcia sytuacji, w których takie okoliczności mogą być wykorzystywane w celu uniknięcia stosowania zasad dotyczących zwykłych przeniesień praw do gospodarstw wraz ze związanymi z nimi kwotami referencyjnymi, należy określić określone warunki i ustanowić określone definicje, niezbędne do zastosowania takich okoliczności.
- (12) Artykuł 46 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 stanowi, że rolnik może przenieść swoje uprawnienia do płatności bez gruntów dopiero po wykorzystaniu przez siebie, w rozumieniu art. 44 tego rozporządzenia, co najmniej 80 % swoich uprawnień do płatności w trakcie, co najmniej jednego roku kalendarzowego. W celu wzięcia pod uwagę przeniesień praw do gruntów, które miały miejsce w okresie poprzedzającym wdrożenie systemu płatności jednolitych, uzasadnionym jest uznawać przeniesienia praw do gospodarstw lub ich części, wraz z przyszłymi uprawnieniami do płatności, za ważne przeniesienia uprawnień do płatności wraz z gruntami w rozumieniu art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, z zachowaniem określonych warunków, a w szczególności faktu, że zbywający winien ubiegać się o określenie uprawnień do płatności w zakresie, w jakim to rozporządzenie stanowi wyrażnie, że tylko osoby, które otrzymały płatności bezpośrednie w okresie referencyjnym mają dostęp do systemu.
- (13) Artykuł 42 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 zezwala Komisji na zdefiniowanie specyficznych sytuacji, w których dopuszczalne jest określanie kwot referencyjnych dla określonych rolników, którzy znaleźli się w sytuacjach, które uniemożliwiły im, w całości lub w części otrzymanie płatności bezpośrednich w okresie referencyjnym. A zatem, należy wymienić takie specyficzne sytuacje poprzez ustanowienie zasad w celu uniknięcia kumulacji korzyści z innego przyznania temu samemu rolnikowi uprawnień do płatności, pozostawiając Komisji możliwość dodawania kolejnych przypadków, stosownie do przypadku. Ponadto, Państwu Członkowskiemu należy zapewnić elastyczność w określeniu kwoty referencyjnej, która ma być przyznawana.
- (14) W przypadku gdy dane Państwo Członkowskie, działając zgodnie z przepisami swojego prawa krajowego lub zgodnie z w pełni utrwaloną zwykłą praktyką włącza do definicji dzierżawy długoterminowej również dzierżawę na okres pięciu lat, należy zezwolić temu Państwu Członkowskiemu na stosowanie tego krótszego okresu, stosownie do przypadku.
- (15) Ze względu na fakt, że premie mleczne i płatności dodatkowe zostaną włączone do systemu płatności jednolitych na podstawie innego okresu referencyjnego niż ten, o którym mowa w art. 37 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, do celów określenia kwoty referencyjnej, należy wziąć pod uwagę rolników prowadzących gospodarstwa mleczarskie, którzy znajdują się w sytuacji, o której mowa w art. 40 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 i ze względu na tę sytuację, dzierżawią swoją indywidualną ilość referencyjną lub jej część, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (WE) nr 1788/2003, w trakcie okresu dwunastu miesięcy, upływającego z dniem 31 marca pierwszego roku wdrażania systemu płatności jednolitych.
- (16) W przypadku gdy rolnik przechodzi na emeryturę lub umiera, przewidując możliwość przeniesienia prawa do swojego gospodarstwa lub jego części na członka rodziny lub spadkobiercę, którzy zamierza kontynuować działalność rolniczą w tym gospodarstwie, należy zapewnić, aby przeniesienie prawa do gospodarstwa lub jego części w rodzinie mogło łatwo zostać dokonane w szczególności w przypadku gdy grunty, do których prawa zostały przeniesione były w trakcie okresu referencyjnego wydzierżawiane osobie trzeciej nie przesądzając o możliwości kontynuacji przez spadkobiercę działalności rolniczej.
- (17) Rolnicy, którzy dokonali inwestycji skutkujących potencjalnym wzrostem kwoty płatności bezpośrednich, które winny zostać im przyznane jeżeliby system płatności jednolitych nie został wprowadzony, winni również korzystać z przyznawania uprawnień. Należy ustanowić szczegółowe zasady obliczania uprawnień do płatności w przypadku rolników mających już uprawnienia do płatności lub rolników nie mających żadnych gruntów. W takich samych okolicznościach, rolnicy, którzy nabyli lub dzierżawili grunty lub uczestniczyli w krajowych programach konwersji produkcji, dla których w okresie referencyjnym mogła zostać przyznana płatność bezpośrednia w ramach systemu płatności jednolitych, znalazłoby się w sytuacji bez uprawnień do płatności, podczas gdy nabyli grunty lub uczestniczyli w takich programach w celu wykonywania działalności rolniczej, która w przyszłości mogłaby nadal korzystać z określonych płatności bezpośrednich. A zatem, należy również zapewnić możliwość przyznawania uprawnień do płatności w takich przypadkach.

- (18) W celu zapewnienia dobrego zarządzania systemem, należy ustanowić zasady w przypadku przeniesień uprawnień do płatności.
- (19) Artykuł 46 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 stanowi, że Państwo Członkowskie może postanowić, że uprawnienia do płatności mogą być przenoszone lub wykorzystywane wyłącznie w jednym i tym samym regionie. W celu uniknięcia problemów praktycznych, należy ustanowić szczegółowe zasady dla gospodarstw usytuowanych jednocześnie w dwóch lub większej liczbie regionów.
- (20) Artykuł 43 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 stanowi, że wszystkie powierzchnie pastwiskowe, wykorzystywane w okresie referencyjnym winny być brane pod uwagę przy obliczaniu uprawnień do płatności. W celu ułatwienia organom administracji krajowej ustalania liczby hektarów pastwisk, należy zapewnić tym organom możliwość brania pod uwagę wielkości powierzchni pastwiskowych zgłoszonych we wniosku o pomoc obszarową przed wprowadzeniem systemu płatności jednolitych, jednocześnie pozostawiając rolnikowi możliwość wykazania, że w okresie referencyjnym, jego powierzchnia pastwiskowa była mniejsza.
- (21) Artykuł 52 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 dopuszcza produkcję konopi na określonych warunkach. Należy ustanowić zarówno listę kwalifikujących się odmian jak i system ich kwalifikacji.
- (22) Należy ustanowić szczegółowe zasady obliczania jednostek żywego inwentarza w przypadku określania uprawnień podlegających specjalnym warunkom poprzez odniesienie do istniejącej tabeli przeliczeniowej, ustanowionej dla sektora wołowy.
- (23) Niezbędne są również szczegółowe zasady w celu ułatwienia określania uprawnień do płatności w przypadku planowanego oddzielenia od produkcji płatności w sektorze mleczarskim.
- (24) Zgodnie z art. 54 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, każde uprawnienie z tytułu odłogowania, związane z hektarem kwalifikującym do uprawnienia z tytułu odłogowania daje prawo do płatności kwoty określonej uprawnieniem z tytułu odłogowania. Minimalny okres, przez jaki grunty muszą być odłogowane winien obejmować, co najmniej cykl uprawy roślin uprawnych. Jednakże aby wziąć pod uwagę określone specjalne warunki, należy umożliwić wykorzystywanie gruntów przeznaczonych do odłogowania przed upływem minimalnego okresu odłogowania. Należy również ustanowić przepisy dotyczące ochrony środowiska oraz utrzymywania i wykorzystywania powierzchni odłogowanych.
- (25) W przypadku gdy Państwo Członkowskie postanawia skorzystać z możliwości regionalizacji systemu płatności jednolitych, należy ustanowić szczególne przepisy zarówno w celu ułatwienia obliczenia regionalnej kwoty referencyjnej dla gospodarstw usytuowanych jednocześnie w dwóch lub większej liczbie regionów, jak i zagwarantowania przyznania całej kwoty regionalnej w pierwszym roku wdrażania systemu. Niektóre przepisy zawarte w tym rozporządzeniu, mianowicie te dotyczące tworzenia rezerwy krajowej, wstępnego przyznawania uprawnień do płatności i przenoszenia uprawnień do płatności należy dostosować, aby umożliwić stosowanie tych przepisów w ramach modelu regionalnego.
- (26) Artykuł 69 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 zezwala Państwu Członkowskim, w ramach limitu budżetowego, na wprowadzanie systemu płatności dodatkowych dla określonych rodzajów gospodarowania o istotnym znaczeniu dla ochrony lub poprawy środowiska naturalnego, lub dla poprawy jakości i sprzedaży produktów rolnych. A zatem, należy określić, którzy rolnicy winni zostać objęci, jak takie płatności winny być zgodne ze środkami stosowanymi w kontekście rozwoju obszarów wiejskich oraz jakie rodzaje gospodarowania winny zostać objęte takim środkiem.
- (27) Artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 stanowi, że Państwa Członkowskie zdefiniują regiony zgodnie z obiektywnymi kryteriami, a art. 59 tego rozporządzenia stanowi, że Państwa Członkowskie mogą przystąpić do regionalizacji systemu płatności jednolitych w należycie uzasadnionych przypadkach i zgodnie z obiektywnymi kryteriami. A zatem należy wprowadzić wymóg przekazywania wszelkich danych i informacji niezbędnych do przystąpienia do oceny takich kryteriów.
- (28) W celu oceny wdrażania systemu płatności jednolitych, należy określić procedury i wyznaczyć ostateczne terminy wymiany informacji między Komisją i Państwami Członkowskimi oraz podawania do wiadomości Komisji powierzchni, dla których pomoc została wypłacona na poziomie krajowym, i stosownie do przypadku, na poziomie regionalnym.
- (29) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Płatności Bezpośrednich,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

ZAKRES I PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe zasady wdrażania systemu płatności jednolitych określonego w tytule III rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

Artykuł 2

Definicje

Do celów tytułu III rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 i niniejszego rozporządzenia, mają zastosowanie następujące definicje:

- a) „powierzchnia użytków rolnych” oznacza łączną powierzchnię gruntów ornych, pastwisk trwałych i plantacji trwałych;

- b) „grunty orne” oznacza „grunty orne” w rozumieniu art. 2 pkt 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 795/2004 ⁽¹⁾;
- c) „plantacje trwałe” oznacza uprawy niepodlegające rotacji inne niż pastwiska trwałe, które zajmują grunty przez okres pięciu lub większej liczby lat i dają powtarzające się zbiory, w tym szkółki określone w załączniku I pkt G/05 decyzji Komisji 2000/115/WE ⁽²⁾, z wyjątkiem upraw wieloletnich i szkółek takich upraw wieloletnich;
- d) „uprawy wieloletnie” oznacza uprawy następujących produktów:

Kod CN	
0709 10 00	Karczochy
0709 20 00	Szparagi
0709 90 90	Rabarbar
0810 20	Maliny, jeżyny, morwy i owoce mieszańców malin z jeżynami
0810 30	Czarne, białe lub czerwone porzeczki oraz agrest
0810 40	Żurawiny, borówki czarne i inne owoce z rodzaju Vaccinium
ex 0602 90 41	Zarośla o krótkim okresie rotacji
ex 0602 90 51	Miscanthus sinensis
ex 1214 90 90	Phalaris arundacea (mozga trzcinowata)

- e) „pastwiska trwałe” oznacza „pastwiska trwałe” w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 796/2004;
- f) „użytki zielone” oznacza grunty orne wykorzystywane do produkcji trawy (wysiewanej lub naturalnej); do celów art. 61 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, wyrażenie „użytki zielone” obejmuje pastwiska trwałe;
- g) „sprzedaż” oznacza sprzedaż lub jakiegokolwiek inne ostateczne przeniesienie prawa własności gruntów lub prawa do uprawnień do płatności. Definicja nie obejmuje sprzedaży gruntów w przypadku gdy prawa do gruntów przenoszone są na rzecz władz publicznych i/lub w celu wykorzystania odnośnych gruntów dla dobra publicznego, a przeniesienie dokonywane jest w celach nierolniczych;
- h) „dzierżawa” oznacza dzierżawę lub podobne rodzaje transakcji tymczasowych;
- i) „przeniesienie lub sprzedaż, lub dzierżawa uprawnień do płatności wraz z gruntami” oznacza sprzedaż lub dzierżawę uprawnień do płatności wraz z, odpowiednio, sprzedażą lub dzierżawą odpowiedniej liczby kwalifikujących się hektarów gruntów, w rozumieniu art. 44 ust. 2, będących własnością cedenta.

W przypadku dzierżawy, uprawnienia do płatności i hektary dzierżawione są przez ten sam okres czasu.

Przypadki, w których przenoszone są wszystkie uprawnienia do płatności podlegające specjalnym warunkom, o których mowa w art. 49 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, należy uznawać za przypadki przeniesienia uprawnień do płatności wraz z gruntami;

- j) „jednostka produkcyjna” oznacza, co najmniej jedną powierzchnię, która w okresie referencyjnym dała prawo do płatności bezpośrednich, w tym powierzchnię pastwiskową w rozumieniu art. 43 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, lub jedno zwierzę, które w okresie referencyjnym dawałoby prawo do płatności bezpośrednich związane, stosownie do przypadku, z odpowiednim prawem do premii;

- k) do celów art. 37 ust. 2 i 42 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, „rolnicy rozpoczynający działalność rolniczą” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która nie prowadziła jakiegokolwiek działalności rolniczej w swoim własnym imieniu i na własne ryzyko, lub która nie miała kontroli nad osobą prawną prowadzącą działalność rolniczą w okresie pięciu lat poprzedzających rozpoczęcie nowej działalności rolniczej.

W przypadku osoby prawnej, osobą fizyczną, która ma (ją) kontrolę nad osobą prawną, nie mogła prowadzić jakiegokolwiek działalności rolniczej w swoim własnym imieniu i na własne ryzyko lub nie mogła mieć kontroli nad osobą prawną prowadzącą działalność rolniczą w okresie pięciu lat poprzedzających rozpoczęcie działalności rolniczej przez osobę prawną.

Artykuł 3

Obliczanie wartości jednostkowej uprawnień do płatności

1. Uprawnienia do płatności obliczane są z dokładnością do trzeciego miejsca po przecinku i zaokrąglane do góry lub w dół, do najbliższego drugiego miejsca po przecinku. Jeżeli obliczenie da wynik, który wypada dokładnie w połowie, otrzymana suma zaokrąglana jest do góry, do najbliższego drugiego miejsca po przecinku.

2. W przypadku gdy wielkość działki, która została zgłoszona zgodnie z art. 44 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 lub prawa do której zostały przeniesione wraz z uprawnieniem zgodnie z art. 46 ust. 2 tego rozporządzenia, wynosi ułamek hektara, odnośne uprawnienie jest zgłaszane lub przenoszone wraz z gruntami według wartości obliczonej dla tego ułamka. Pozostała część uprawnienia pozostaje do dyspozycji rolnika, według wartości obliczonej odpowiednio.

ROZDZIAŁ 2

REZERWA KRAJOWA

Sekcja 1

Utworzenie rezerwy krajowej

Artykuł 4

Zmniejszenia

1. Zmniejszenie przewidziane w art. 42 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 ma zastosowanie do wszystkich kwot referencyjnych po każdym możliwym zmniejszeniu dokonanym na podstawie art. 41 ust. 2 tego rozporządzenia i, stosownie do przypadku, po każdym możliwym zmniejszeniu dokonanym na podstawie art. 65 ust. 1 i art. 70 ust. 2 akapit drugi tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 141, z 30.4.2004, str. 18.

⁽²⁾ Dz.U. L 38, z 12.2.2000, str. 1.

2. W przypadku dokonania zmniejszenia, o którym mowa w art. 42 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, wartość jednostkowa wszystkich uprawnień do płatności, które zostały określone z dniem dokonania zmniejszenia liniowego, zmniejszana jest proporcjonalnie.

Artykuł 5

Premie mleczne i płatności dodatkowe

1. Wartość procentowa zmniejszenia, określona przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 ma zastosowanie w 2007 r. do kwot wynikających z premii mlecznych i płatności dodatkowych, które mają zostać włączone do systemu płatności jednolitych.

2. W przypadku gdy Państwo Członkowskie korzysta z możliwości przewidzianej w art. 62 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, polegającej na pełnym włączeniu kwot wynikających z premii mlecznych i płatności dodatkowych do systemu płatności jednolitych, w roku, w którym korzysta z tej możliwości stosuje wartość procentową zmniejszenia, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. W kolejnych latach, zainteresowane Państwo Członkowskie dokonuje zmniejszenia w ramach limitu zwiększenia kwot określonych w art. 95 ust. 2 i 96 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

3. W przypadku gdy Państwo Członkowskie korzysta z możliwości przewidzianej w art. 62 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) No 1782/2003, polegającej na częściowym włączeniu kwot wynikających z premii mlecznych i płatności dodatkowych do systemu płatności jednolitych, w roku, w którym korzysta ono z tej możliwości, stosuje wartość procentową zmniejszenia, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu do odpowiednich kwot włączonych do systemu płatności jednolitych, uwzględniając zwiększenie kwot określonych w art. 95 ust. 2 i 96 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

Sekcja 2

Określanie uprawnień do płatności z rezerwy krajowej

Artykuł 6

Określanie uprawnień do płatności

1. W przypadku gdy Państwo Członkowskie korzysta z możliwości przewidzianych w art. 42 ust. 3 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, rolnicy mogą, zgodnie z warunkami określonymi w niniejszej sekcji i zgodnie z obiektywnymi kryteriami określonymi przez zainteresowane Państwo Członkowskie, otrzymywać uprawnienia do płatności z rezerwy krajowej.

2. W przypadku gdy rolnik nie mający żadnych uprawnień do płatności ubiega się o uprawnienia do płatności z rezerwy krajowej, może on otrzymać liczbę uprawnień do płatności nie większą niż liczba hektarów, które ma (własne lub dzierżawione) w tym czasie.

3. W przypadku gdy rolnik mający uprawnienia do płatności ubiega się o uprawnienia do płatności z rezerwy krajowej, może on otrzymać liczbę uprawnień do płatności nie większą niż liczba hektarów, które ma, ale dla których nie ma żadnych uprawnień do płatności.

Wartość jednostkowa każdego uprawnienia do płatności, które już ma może zostać zwiększona w ramach limitu średniej regionalnej, o której mowa w akapicie czwartym.

Artykuł 42 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 ma zastosowanie do uprawnień do płatności, których wartość jednostkowa zwiększona została o więcej niż 20 %, zgodnie z akapitem drugim niniejszego ustępu.

4. Średnia regionalna określana jest przez Państwa Członkowskie na odpowiednim poziomie terytorialnym, zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku i zniekształceń konkurencji. Jest ona określana w terminie, który zostanie wyznaczony przez Państwa Członkowskie. Może ona być rewidowana corocznie. Jest ona oparta na wartości uprawnień do płatności przyznanych rolnikom w danym regionie. Nie jest ona różnicowana według poszczególnych sektorów produkcji.

5. Wartość każdego uprawnienia do płatności, otrzymanego zgodnie z ust. 2 lub 3, z wyjątkiem ust. 3 akapit drugi, obliczana jest przez podział kwoty referencyjnej, określonej przez Państwo Członkowskie zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku i zniekształceń konkurencji, przez liczbę hektarów nie większą niż liczba hektarów, o której mowa w ust. 2.

Artykuł 7

Zastosowanie art. 42 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 w przypadku liczby hektarów mniejszej niż liczba odpowiadająca uprawnieniom do płatności

1. W przypadku gdy Państwo Członkowskie korzysta z możliwości przewidzianej w art. 42 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, może ono, w szczególności przyznać, na wniosek, zgodnie z niniejszym artykułem, uprawnienia do płatności rolnikom w odnośnych obszarach, którzy zgłosili liczbę hektarów mniejszą niż liczba odpowiadająca uprawnieniom do płatności, które byłyby lub zostałyby przyznane zgodnie z art. 43 tego rozporządzenia.

W takim przypadku rolnik rezygnuje na rzecz rezerwy krajowej z wszystkich uprawnień, które ma, lub które winny mu zostać przyznane, z wyjątkiem uprawnień z tytułu odłogowania i uprawnień do płatności podlegających specjalnym warunkom, o których mowa w art. 49 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

2. Liczba uprawnień do płatności przyznanych z rezerwy krajowej jest równa liczbie hektarów zgłoszonych przez rolnika.

3. Okres pięciu lat, przewidziany w art. 42 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 ma zastosowanie lub, stosownie do przypadku, ma ponownie zastosowanie do wszystkich przyznaných uprawnień do płatności.

4. Wartość jednostkowa uprawnień do płatności przyznaných z rezerwy krajowej obliczana jest przez podzielenie kwoty referencyjnej rolnika przez liczbę hektarów, które zgłasza, pomniejszoną o liczbę hektarów równą liczbie uprawnień z tytułu odłogowania, które ma. Średnia regionalna przewidziana w art. 6 ust. 4 nie ma zastosowania.

5. Ustępy 1, 2, 3 i 4 nie mają zastosowania do rolnika, który zgłasza mniej niż 50 % łącznej liczby hektarów w rozumieniu art. 43 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, które miał (własne lub dzierżawione) w okresie referencyjnym.

6. Ustępy 1, 2, 3 i 4 nie mają zastosowania do rolnika, który zgłasza liczbę hektarów mniejszą niż liczba odpowiadająca uprawnieniom do płatności, które byłyby lub zostałyby mu przyznane zgodnie z art. 43 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 ze względu na fakt, że przeniósł on prawa do tych hektarów drogą sprzedaży lub dzierżawy.

7. Zainteresowany rolnik zgłasza łączną liczbę hektarów, które ma w czasie składania swojego wniosku.

Sekcja 3

Uzupełnianie rezerwy krajowej

Artykuł 8

Niewykorzystane uprawnienia do płatności

1. Bez uszczerbku dla art. 34 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, niewykorzystane uprawnienia do płatności powracają do rezerwy krajowej z dniem następującym po ostatnim dniu na zmianę wniosku złożonego w ramach systemu płatności jednolitych w roku kalendarzowym, w którym upływa termin, o którym mowa w art. 42 ust. 8 akapit drugi lub art. 45 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

Do celów niniejszego artykułu, wyrażenie „niewykorzystane uprawnienie do płatności” oznacza, że nie przyznano żadnej płatności na podstawie tego uprawnienia w trakcie okresu, o którym mowa w akapicie pierwszym. Uprawnienia do płatności stanowiące przedmiot złożonego wniosku i związane z powierzchnią określoną w rozumieniu art. 2 pkt 22 rozporządzenia (WE) nr 795/2004 uznawane są za wykorzystywane.

2. Z chwilą powrotu do rezerwy krajowej, uprawnienia z tytułu odłogowania i uprawnienia do płatności związane z zezwoleniem przewidzianym w art. 60 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 tracą związek z nimi obowiązek lub zezwolenie.

Artykuł 9

Zatrzymanie w odniesieniu do sprzedaży uprawnień do płatności

1. W przypadku gdy Państwo Członkowskie korzysta z możliwości przewidzianej w art. 46 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, to Państwo Członkowskie może podjąć decyzję o jego powrocie do rezerwy krajowej:

a) w przypadku sprzedaży uprawnień do płatności bez gruntów, do 30 % wartości każdego uprawnienia do płatności lub równowartości wyrażonej liczbą uprawnień do płatności. Jednakże w trakcie okresu trzech pierwszych lat wdrażania systemu płatności jednolitych, wartość procentowa 30 % może zostać zastąpiona wartością 50 %;

i/lub

b) w przypadku sprzedaży uprawnień do płatności wraz z gruntami, do 10 % wartości każdego uprawnienia do płatności lub równowartości wyrażonej liczbą uprawnień do płatności;

i/lub

c) w przypadku sprzedaży uprawnień z tytułu odłogowania bez gruntów, do 30 % wartości każdego uprawnienia do płatności. Jednakże w trakcie okresu trzech pierwszych lat wdrażania systemu płatności jednolitych, wartość procentowa 30 % może zostać zastąpiona wartością 50 %;

i/lub

d) w przypadku sprzedaży uprawnień do płatności wraz z całym gospodarstwem, do 5 % wartości każdego uprawnienia do płatności i/lub równowartości wyrażonej liczbą uprawnień do płatności;

i/lub

e) w przypadku sprzedaży uprawnień do płatności związanych z zezwoleniem, o którym mowa w art. 60 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, do 10 % wartości każdego uprawnienia do płatności.

W przypadku sprzedaży uprawnień do płatności wraz z gruntami lub bez gruntów, rolnikowi rozpoczynającemu działalność rolniczą, i w przypadku rzeczywistego lub przewidywanego powołania do dziedziczenia uprawnień do płatności, nie ma zastosowania jakiegokolwiek zatrzymanie.

2. Określając wartości procentowe, o których mowa w ust. 1, Państwo Członkowskie może różnicować daną wartość procentową w którymkolwiek z przypadków, o których mowa w ust. 1 lit. a) do e) zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku i zniekształceń konkurencji.

Artykuł 10

Klauzula nieoczekiwanego zysku

1. W przypadkach, o których mowa w art. 42 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, do rezerwy krajowej wraca:

a) w przypadku sprzedaży, do 90 % kwoty referencyjnej, która ma zostać określona zgodnie z art. 37 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 dla zbywającego w odniesieniu do jednostek produkcyjnych i hektarów gospodarstwa lub części gospodarstwa, do których prawa są przenoszone;

b) w przypadku dzierżawy na okres sześciu lat, do 50 % kwoty referencyjnej, która ma zostać określona zgodnie z art. 37 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 dla wydzierżawiającego w odniesieniu do jednostek produkcyjnych i hektarów gospodarstwa lub części gospodarstwa, do których prawa są przenoszone;

c) w przypadku dzierżawy na okres dłuższy niż sześciu lat, 5 % rocznie, po upływie okresu sześciu lat, ale odpowiednio do nie więcej niż 20 % kwoty referencyjnej, która ma zostać określona zgodnie z art. 37 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 dla wydzierżawiającego w odniesieniu do jednostek produkcyjnych i hektarów gospodarstwa lub części gospodarstwa, do których prawa są przenoszone.

2. Uprawnienia do płatności, które mają zostać określone dla zbywającego lub wydzierżawiającego obliczane są zgodnie z art. 43 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 na podstawie pozostałej kwoty referencyjnej i hektarów.

3. ust. 1 nie ma zastosowania w przypadku gdy w terminie jednego roku od daty zbycia lub wydzierżawienia, ale najpóźniej do dnia 30 kwietnia 2004 r., zbywający lub wydzierżawiający nabył lub dzierżawił na okres sześciu lub większej liczby lat inne gospodarstwo lub jego część. W takich przypadkach, zbywający lub wydzierżawiający zatrzymuje liczbę uprawnień do płatności, co najmniej równą liczbie uprawnień do płatności, które rolnik może wykorzystywać w nowym gospodarstwie zgodnie z art. 44 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

4. Ustęp 1 nie ma zastosowania w przypadku, gdy rolnik wykaże, zgodnie z wymogami Państwa Członkowskiego, że cena sprzedaży lub dzierżawy odpowiada wartości odnośnego gospodarstwa, lub w przypadku częściowego przeniesienia praw do części gospodarstwa bez uprawnień do płatności.

Sekcja 4

Zarządzanie regionalne

Artykuł 11

Rezerwy regionalne

1. Państwa Członkowskie mogą zarządzać rezerwami krajowymi na poziomie regionalnym.

W takim przypadku Państwa Członkowskie mogą przyznać, w całości lub w części, kwoty dostępne na poziomie krajowym zgodnie z art. 4, 5, 8, 9 i 10.

2. Kwoty przyznane dla każdego poziomu regionalnego mogą być uznawane za przeznaczone do przyznawania wyłącznie w odnośnym regionie, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 42 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 lub, według wyboru Państwa Członkowskiego, lub przypadku zastosowania art. 42 ust. 3 tego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ 3

PRYZYNAWANIE UPRAWNIEŃ DO PŁATNOŚCI

Sekcja 1

Wstępne przyznawanie uprawnień do płatności

Artykuł 12

Wnioski

1. Począwszy od roku kalendarzowego poprzedzającego pierwszy rok wdrażania systemu płatności jednolitych, Państwa Członkowskie mogą przystąpić do identyfikacji kwalifikujących się rolników, o których mowa w art. 33 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, do wstępnego określenia kwot i liczb hektarów, o których mowa, odpowiednio w art. 34 ust. 1 lit. a) i b) tego rozporządzenia, oraz do wstępnej weryfikacji warunków, o której mowa w ust. 5 niniejszego artykułu.

2. W celu wstępnego określenia uprawnień do płatności, Państwa Członkowskie mogą przesłać formularz wniosku, o którym mowa w art. 34 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, w terminie, który zostanie wyznaczony przez Państwa Członkowskie, ale najpóźniej do dnia 15 kwietnia pierwszego roku wdrażania systemu płatności jednolitych, rolnikom, o których mowa w art. 33 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia lub, stosownie do przypadku, rolnikom zidentyfikowanym zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu. W takim przypadku i w tym samym terminie, rolnicy inni niż ci, o których mowa w art. 33 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 składają wniosek o określenie swoich uprawnień do płatności.

3. W przypadku gdy Państwo Członkowskie nie korzysta z możliwości przewidzianej w ust. 2, to Państwo Członkowskie przesyła formularz wniosku, o którym mowa w art. 34 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 w terminie, który zostanie wyznaczony przez to Państwo Członkowskie, ale najpóźniej na jeden miesiąc przed ostatecznym terminem na złożenie wniosku w ramach systemu płatności jednolitych.

4. Ostateczne określenie uprawnień do płatności, które mają zostać przyznane w pierwszym roku wdrażania systemu płatności jednolitych uzależnione jest od złożenia wniosku w ramach systemu płatności jednolitych, zgodnie z art. 34 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

Przenoszenie uprawnień do płatności nie jest, w żadnym przypadku, możliwe przed ostatecznym określeniem.

5. Wnioskujący wykazuje zgodnie z wymogami Państwa Członkowskiego, że z dniem złożenia wniosku o uprawnienia do płatności jest rolnikiem w rozumieniu art. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

6. Państwo Członkowskie może podjąć decyzję o określeniu minimalnej wielkości gospodarstwa, dla którego możliwe jest ubieganie się o określenie uprawnień do płatności. Jednakże minimalna wielkość nie może być większa niż 0,3 ha.

Minimalna wielkość nie może być określona do celów określenia uprawnień do płatności podlegających specjalnym warunkom, o których mowa w art. 47 do 50 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

7. Państwo Członkowskie może postanowić, że wniosek o ostateczne określenie uprawnień do płatności, o którym mowa w ust. 4 może zostać złożony w tym samym terminie, co wniosek o płatność w ramach systemu płatności jednolitych.

Sekcja 2

Przyznawanie uprawnień do płatności spoza rezerwy krajowej

Artykuł 13

Powołane do dziedziczenia i przewidywane powołanie do dziedziczenia

1. W przypadkach, o których mowa w art. 33 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, rolnik, który otrzymał gospodarstwo lub część gospodarstwa ubiega się, we własnym imieniu o obliczenie uprawnień do płatności dla gospodarstwa lub części gospodarstwa, które otrzymał.

Liczba i wartość uprawnień do płatności określane są na podstawie kwoty referencyjnej i liczby hektarów związanych z odziedziczonymi jednostkami produkcyjnymi.

2. W przypadkach przewidywanego powołania do dziedziczenia, które może zostać odwołane, prawo dostępu do systemu płatności jednolitych przyznawane jest tylko jeden raz spadkobiercy ustanowionemu z dniem wyznaczonym jako ostateczny termin na złożenie wniosku o płatność w ramach systemu płatności jednolitych.

Następstwo na podstawie dzierżawy umownej, powołania do dziedziczenia lub przewidywanego powołania do dziedziczenia, po rolniku, który jest osobą fizyczną i w okresie referencyjnym był dzierżawcą gospodarstwa lub jego części, które dawałoby prawo do uprawnień do płatności, uznawane jest za dziedziczenie tego gospodarstwa.

3. W przypadku gdy rolnik, o którym mowa w ust. 1, ma już prawo do uprawnień do płatności, liczba i wartość jego uprawnień do płatności określane są na podstawie, odpowiednio, sumy kwot referencyjnych i sumy liczby hektarów związanych z jego pierwotnym gospodarstwem i odziedziczonymi jednostkami produkcyjnymi.

4. W przypadku gdy rolnik, o którym mowa w ust. 1, spełnia warunki zastosowania co najmniej jednego z artykułów od 19 do 23 niniejszego rozporządzenia lub zastosowania art. 37 ust. 2, 40, 42 ust. 3 lub 42 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, ten rolnik otrzymuje liczbę uprawnień do płatności nie większą niż największa liczba spośród liczby hektarów, które odziedziczył i liczby hektarów, którą zgłosił w pierwszym roku wdrażania systemu płatności jednolitych, a których wartość jest największą wartością, jaką może uzyskać poprzez odrębne zastosowanie każdego artykułu, dla zastosowania którego spełnia warunki.

5. Do celów art. 33 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 i niniejszego rozporządzenia, stosowane są definicje „dziedziczenia”, „powołania do dziedziczenia” i „przewidywanego powołania do dziedziczenia”, ustanowione przepisami prawa krajowego.

Artykuł 14

Zmiany statusu prawnego lub nazwy

1. Do celów art. 33 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, w przypadkach zmian statusu prawnego lub nazwy, rolnik ma dostęp do systemu płatności jednolitych na tych samych warunkach jak rolnik, który pierwotnie zarządzał tym gospodarstwem, i w granicach uprawnień do płatności, które mają zostać przyznane dla pierwotnego gospodarstwa na następujących warunkach:

- liczba i wartość uprawnień do płatności określane są na podstawie kwoty referencyjnej i liczby hektarów związanych z pierwotnym gospodarstwem;
- w przypadku zmiany statusu prawnego osoby prawnej lub zmiany z osoby fizycznej na osobę prawną lub zmiany z osoby prawnej na osobę fizyczną, rolnik zarządzający nowym gospodarstwem jest rolnikiem, który kontrolował pierwotne gospodarstwo pod względem zarządzania, korzyści i ryzyka finansowego;

2. W przypadku gdy okoliczności, o których mowa w art. 33 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, występują w okresie od 1 stycznia do dnia wyznaczonego jako ostateczny termin na złożenie wniosku w pierwszym roku wdrażania systemu płatności jednolitych, zastosowanie ma ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 15

Łączenia i podziały

1. Do celów art. 33 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, „łączenie” oznacza łączenie się dwóch lub większej liczby odrębnych rolników w rozumieniu art. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 w jednego nowego rolnika w rozumieniu art. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, kontrolowanego pod względem zarządzania, korzyści i ryzyk finansowych przez rolników, którzy pierwotnie zarządzali oddzielnymi gospodarstwami lub jednym z nich.

Liczba i wartość uprawnień do płatności określane są na podstawie kwoty referencyjnej i liczby hektarów związanych z pierwotnymi gospodarstwami.

2. Do celów art. 33 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, „podział” znaczy podział jednego rolnika w rozumieniu art. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 na co najmniej dwóch odrębnych rolników w rozumieniu art. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, z których co najmniej jeden pozostaje rolnikiem kontrolowanym pod względem zarządzania, korzyści i ryzyk finansowych przez, co najmniej jedną osobę prawną lub fizyczną, która pierwotnie zarządzała tym gospodarstwem, lub podział jednego rolnika w rozumieniu art. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 na, co najmniej jednego odrębnego rolnika w rozumieniu art. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, z których pozostały pozostaje rolnikiem kontrolowanym pod względem zarządzania, korzyści i ryzyk finansowych, przez rolnika, który pierwotnie zarządzał tym gospodarstwem.

Liczba i wartość uprawnień do płatności określane są na podstawie kwoty referencyjnej i liczby hektarów związanych z jednostkami produkcyjnymi pierwotnego gospodarstwa, do których prawa zostały przeniesione.

3. W przypadku gdy okoliczności, o których mowa w art. 33 ust. 3 akapit pierwszy lub drugi rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, występują w okresie od 1 stycznia do dnia wyznaczonego jako ostateczny termin na złożenie wniosku w pierwszym roku wdrażania systemu płatności jednolitych, ust. 1 lub 2 niniejszego artykułu stosuje się odpowiednio.

Artykuł 16

Okoliczności nadzwyczajne

1. W okolicznościach, o których mowa w art. 40 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, w przypadku gdy zobowiązania rolno-środowiskowe, o których mowa w tym artykule wygasają z upływem ostatecznego terminu na złożenie wniosku o płatność w ramach systemu płatności jednolitych w pierwszym roku wdrażania, Państwo Członkowskie określa, w pierwszym roku wdrażania system płatności jednolitych, kwoty referencyjne dla każdego zainteresowanego rolnika, zgodnie z art. 40 ust. 1, 2, 3 lub 5 akapit drugi tego rozporządzenia, pod warunkiem że wykluczone są jakiegokolwiek podwójne płatności w ramach tych zobowiązań rolno-środowiskowych.

Kwoty mniejsze niż 10 EUR na uprawnienie do płatności lub mniejsze niż łączna kwota 100 EUR na rolnika nie są uznawane za podwójną płatność.

W przypadku gdy zainteresowane Państwo Członkowskie nie może zmienić kwot, które mają zostać wypłacone w ramach tych zobowiązań rolno-środowiskowych, zainteresowany rolnik może:

a) otrzymać zmniejszoną kwotę referencyjną i ubiegać się, w ramach programu, który ma zostać ustanowiony przez Państwo Członkowskie zgodnie z art. 42 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, po wygaśnięciu swojego zobowiązania rolno-środowiskowego, o dostosowanie wartości jednostkowej swojego uprawnienia do płatności w terminie, który zostanie wyznaczony przez Państwo Członkowskie, ale najpóźniej do dnia wyznaczonego jako ostateczny termin na złożenie wniosku w ramach systemu płatności jednolitych, w następnym roku,

lub alternatywnie

b) otrzymać pełną kwotę referencyjną pod warunkiem że zaakceptuje on zmianę kwot, które mają zostać wypłacone z tytułu wypełnienia tych zobowiązań rolno-środowiskowych.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 4 ust. 5 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, rolnik otrzymuje uprawnienia do płatności obliczone przez podzielenie kwoty

referencyjnej, określonej przez Państwo Członkowskie zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku oraz zniekształcenia konkurencji, przez liczbę hektarów nie większą niż liczba hektarów, które zgłosił w pierwszym roku wdrażania systemu płatności jednolitych.

Artykuł 17

Klauzula umowy prywatnej w przypadku sprzedaży

1. W przypadku gdy umowa sprzedaży, zawarta lub zmieniona najpóźniej do dnia wyznaczonego jako ostateczny termin na złożenie wniosku w ramach systemu płatności jednolitych w pierwszym roku wdrażania stanowi, że sprzedawane jest całe gospodarstwo lub część gospodarstwa, w całości lub w części, wraz z uprawnieniami do płatności, które mają zostać określone zgodnie z art. 43 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, w odniesieniu do hektarów gospodarstwa lub części gospodarstwa, do którego prawa są przenoszone, umowa sprzedaży uznawana jest za akt przeniesienia uprawnień do płatności wraz z gruntami w rozumieniu art. 46 tego Rozporządzenia, z zachowaniem warunków określonych w ust. 2, 3 i 4 niniejszego artykułu.

2. Artykuł 42 ust. 9 i 46 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 mają zastosowanie, stosownie do przypadku, do uprawnień do płatności, które mają zostać obliczone na podstawie jednostek produkcyjnych i hektarów, które stanowiły przedmiot odnośnej umowy.

3. Zbywający ubiega się o określenie uprawnień do płatności zgodnie z art. 12, załączając do swojego wniosku kopię umowy sprzedaży i wskazując jednostki produkcyjne i liczbę hektarów, dla których zamierza przenieść uprawnienia do płatności.

Państwo Członkowskie może zezwolić nabywającemu na ubieganie się w imieniu zbywającego i za wyraźną zgodą zbywającego, o określenie uprawnień do płatności zgodnie z art. 12. W takim przypadku Państwo Członkowskie sprawdza, czy zbywający spełnia kryteria kwalifikujące określone w art. 33 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, a w szczególności warunek, o którym mowa w art. 12 ust. 5 niniejszego rozporządzenia.

4. Nabywca ubiega się o płatność w ramach systemu płatności jednolitych zgodnie z art. 12, załączając do swojego wniosku kopię umowy sprzedaży.

5. Państwo Członkowskie może wymagać, aby wnioski nabywającego i zbywającego złożone zostały razem lub, aby drugi wniosek zawierał odniesienie do pierwszego wniosku.

Sekcja 3

Przyznawanie uprawnień do płatności w ramach rezerwy krajowej

Artykuł 18

Przepisy ogólne dla rolników znajdujących się w specyficznych sytuacjach

1. Do celów art. 42 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, „rolnicy znajdujący się w specyficznej sytuacji” oznacza rolników, o których mowa w art. 19 do 23 niniejszego rozporządzenia.

2. W przypadku gdy rolnik znajdujący się w specyficznej sytuacji spełnia warunki zastosowania dwóch lub większej liczby art. 19 do 23 niniejszego rozporządzenia lub art. 37 ust. 2, 40, 42 ust. 3 lub 42 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, otrzymuje on liczbę uprawnień do płatności nie większą niż liczba hektarów, którą zgłosił w pierwszym roku wdrażania system płatności jednolitych, a których wartość jest największą wartością, jaką może uzyskać poprzez odrębne zastosowanie każdego artykułu, dla zastosowania którego spełnia warunki.

3. Artykuł 6 nie ma zastosowania do rolników znajdujących się w specyficznej sytuacji, z wyjątkiem art. 6 ust. 3 akapit trzeci.

4. W przypadku gdy dzierżawa, o której mowa w art. 20 i 22 lub programy, o których mowa w art. 23, wygasły po upływie ostatecznego terminu na złożenie wniosku w ramach systemu płatności jednolitych w pierwszym roku wdrażania, zainteresowany rolnik może ubiegać się o określenie swoich uprawnień do płatności, po wygaśnięciu dzierżawy lub programu, w terminie, który ma zostać wyznaczony przez Państwa Członkowskie, ale najpóźniej do dnia wyznaczonego jako ostateczny termin na złożenie wniosku w ramach systemu płatności jednolitych w następnym roku.

5. W przypadku gdy, zgodnie z przepisami swojego prawa krajowego lub zgodnie z w pełni utrwaloną zwykłą praktyką, definicja dzierżawy długoterminowej obejmuje także dzierżawę na okres pięciu lat, Państwa Członkowskie mogą podjąć decyzję o zastosowaniu art. 20, 21 i 22 w odniesieniu do tej dzierżawy.

Artykuł 19

Rolnicy prowadzący gospodarstwa mleczarskie

Do celów określenia kwoty referencyjnej dla rolnika prowadzącego gospodarstwo mleczarskie, znajdującego się w sytuacji, o której mowa w art. 40 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, który, ze względu na tą sytuację, dzierżawi swoją indywidualną ilość referencyjną lub jej część zgodnie z art. 16 rozporządzenia (WE) nr 1788/2003 w trakcie okresu dwunastu miesięcy, upływającego z dniem 31 marca pierwszego roku wdrażania systemu płatności jednolitych w odniesieniu do premii mlecznych i płatności dodatkowych, ta indywidualna ilość referencyjna uznawana jest za dostępną w gospodarstwie tego rolnika w tym roku kalendarzowym.

Artykuł 20

Przenoszenie praw do dzierżawionych gruntów

1. Rolnik, który drogą nieodpłatnego przeniesienia lub dzierżawy na okres sześciu lub większej liczby lat lub drogą rzeczywistego lub przewidywanego powołania do dziedziczenia otrzymał gospodarstwo lub część gospodarstwa, które w trakcie okresu referencyjnego wydzierżawiane było osobie trzeciej przez rolnika, który przeszedł na emeryturę lub zmarł przed dniem wyznaczonym jako termin na złożenie wniosku w ramach systemu płatności jednolitych w pierwszym roku wdrażania, otrzymuje uprawnienia do płatności obliczone przez podzielenie kwoty referencyjnej określonej przez Państwo Członkowskie zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku i zniekształceń konkurencji, przez liczbę hektarów nie większą niż liczba hektarów gospodarstwa lub części gospodarstwa, które otrzymał.

2. Rolnikiem, o którym mowa w ust. 1, jest dowolna osoba, która może otrzymać gospodarstwo lub część gospodarstwa, o którym mowa w ust. 1, drogą rzeczywistego lub przewidywanego powołania do dziedziczenia.

Artykuł 21

Inwestycje

1. Rolnik, który dokonał inwestycji w celu zwiększenia swojej zdolności produkcyjnej lub nabył grunty zgodnie z warunkami określonymi w ust. 2 do 6, najpóźniej do dnia 29 września 2003 r., otrzymuje uprawnienia do płatności obliczone przez podzielenie kwoty referencyjnej określonej przez Państwo Członkowskie zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku i zniekształceń konkurencji, przez liczbę hektarów nie większą niż liczba hektarów, którą nabył.

2. Inwestycje są przewidziane w planie lub programie, którego realizacja została rozpoczęta najpóźniej do dnia 29 września 2003. Plan lub program jest podawany przez rolnika do wiadomości właściwego organu Państwa Członkowskiego.

W przypadku gdy nie istnieje jakiegokolwiek plan lub program na piśmie, Państwo Członkowskie może wziąć pod uwagę inny obiektywny dowód dokonania odnośnej inwestycji.

3. Zwiększenie zdolności produkcyjnej dotyczy wyłącznie tych sektorów, dla których płatność bezpośrednia wymieniona w załączniku VI do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 byłaby przyznana w okresie referencyjnym, uwzględniając skorzystanie z możliwości przewidzianych w art. 66 do 70 tego rozporządzenia.

Nabycie gruntów dotyczy wyłącznie nabycia kwalifikujących się gruntów w rozumieniu art. 44 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

W każdym razie, do celów zastosowania niniejszego artykułu nie jest brana pod uwagę ta część wzrostu zdolności produkcyjnej i/lub nabycia gruntów, dla których rolnik ma już prawo do przyznania uprawnień do płatności i/lub kwot referencyjnych dla okresu referencyjnego.

4. Do celów zastosowania ust. 1, dzierżawa długoterminowa na okres sześciu lub większej liczby lat, rozpoczęta najpóźniej do dnia 29 września 2003 r. uznawana jest za nabycie gruntów.

5. Gdy rolnik ma już uprawnienia do płatności, w przypadkach dotyczących nabycia lub dzierżawy długoterminowej, liczba uprawnień do płatności obliczana jest na podstawie nabytych lub dzierżawionych hektarów, a w przypadkach dotyczących innych inwestycji, łączna wartość istniejących uprawnień do płatności może ulec zwiększeniu w granicach kwoty referencyjnej, o której mowa w ust. 1.

6. W przypadku gdy rolnik nie ma żadnych hektarów lub nie ma żadnych uprawnień do płatności, liczba uprawnień do płatności obliczana jest przez podzielenie kwoty referencyjnej, o której mowa w ust. 1, przez wartość jednostkową, która nie może być większa niż 5000 EUR.

Wartością każdego uprawnienia do płatności jest odnośna wartość jednostkowa.

Uprawnienia do płatności podlegają warunkom, o których mowa w art. 49 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. Wartość procentowa 50 % działalności rolniczej, o której mowa w ust. 2 tego artykułu, określana jest przez Państwo Członkowskie zgodnie z obiektywnymi kryteriami.

Artykuł 22

Dzierżawa i zakup dzierżawionych gruntów

1. Rolnik, który w okresie od upływu okresu referencyjnego do najpóźniej 29 września 2003 r. dzierżawił przez okres sześciu lub większej liczby lat gospodarstwo lub jego część, którego warunki dzierżawy nie mogą zostać zmienione otrzymuje uprawnienia do płatności obliczone przez podzielenie kwoty referencyjnej określonej przez Państwo Członkowskie zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku oraz zniekształcenia konkurencji, przez liczbę hektarów nie większą niż liczba hektarów, którą dzierżawił.

2. ust. 1 ma zastosowanie do rolnika, który w okresie referencyjnym lub wcześniej, lub najpóźniej do dnia 29 września 2003 r., nabył gospodarstwo lub jego część, którego grunty były dzierżawione w trakcie okresu referencyjnego, w celu rozpoczęcia lub rozwinięcia swojej działalności rolniczej w terminie jednego roku od wygaśnięcia dzierżawy.

Artykuł 23

Rekonwersja produkcji

1. Rolnik, który w trakcie okresu referencyjnego, ale najpóźniej do dnia 29 września 2003 r., uczestniczył w krajowych programach reorientacji produkcji, dla których w ramach systemu płatności jednolitych mogła zostać przyznana płatność bezpośrednia, tak jak, w szczególności w programach rekonwersji produkcji, otrzymuje uprawnienia do płatności obliczone przez podzielenie kwoty referencyjnej, określonej przez

Państwo Członkowskie zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku i zniekształceń konkurencji, przez liczbę hektarów nie większą niż liczba hektarów, którą zgłosił w pierwszym roku wdrażania systemu płatności jednolitych.

2. ust. 1 ma zastosowanie do rolnika, który w trakcie okresu referencyjnego, ale najpóźniej do dnia 29 września 2003 r., przestawił swoją produkcję mleczną na jakikolwiek inny rodzaj produkcji sektora, o którym mowa w załączniku VI do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

ROZDZIAŁ 4

PRZEPISY SZCZEGÓLNE

Sekcja 1

Zgłaszanie i przenoszenie uprawnień do płatności

Artykuł 24

Zgłaszanie i wykorzystywanie uprawnień do płatności

1. Uprawnienia do płatności mogą być zgłaszane do celów płatności raz do roku, wyłącznie przez rolnika, który je ma z dniem upływu ostatecznego terminu na złożenie wniosku w ramach systemu płatności jednolitych.

2. Państwa Członkowskie wyznaczają datę, od której okres dziesięciu miesięcy, o którym mowa w art. 44 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 rozpoczyna swój bieg dla każdego poszczególnego rolnika tego samego dnia okresu, który zostanie określony w okresie od dnia 1 września roku kalendarzowego poprzedzającego rok złożenia wniosku w ramach systemu płatności jednolitych do dnia 30 kwietnia następnego roku kalendarzowego, lub pozostawiają to do wyboru rolnika w wyznaczonym okresie.

Artykuł 25

Przenoszenie uprawnień do płatności

1. Uprawnienia do płatności mogą zostać przeniesione w dowolnym momencie roku.

2. Cedent podaje przeniesienie do wiadomości właściwego organu Państwa Członkowskiego w terminie, który zostanie wyznaczony przez Państwo Członkowskie

2. 3. Państwo Członkowskie może wymagać, aby cedent podał przeniesienie do wiadomości właściwego organu Państwa Członkowskiego w przypadku gdy przeniesienie stanie się skuteczne, w terminie, który zostanie wyznaczony przez to Państwo Członkowskie, ale nie wcześniej niż na sześć tygodni przed dniem dokonania przeniesienia i biorąc pod uwagę ostateczny termin na złożenie wniosku w ramach systemu płatności jednolitych. Przeniesienie dokonywane jest w sześć tygodni po dniu podania go do wiadomości, chyba że właściwy organ sprzeciwi się przeniesieniu i zawiadomi o tym fakcie w tym okresie. Właściwy organ może sprzeciwić się przeniesieniu wyłącznie w przypadku gdy przeniesienie nie jest zgodne z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 i niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 26

Ograniczenie regionalne

1. W przypadku gdy Państwo Członkowskie korzysta z możliwości przewidzianej w art. 46 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, Państwa Członkowskie definiują region na odpowiednim poziomie terytorialnym zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku oraz zniekształcenia konkurencji.

2. Państwo Członkowskie definiuje region, o którym mowa w ust. 1 najpóźniej na jeden miesiąc przed dniem, z którym okres dziesięciu miesięcy, o którym mowa w art. 44 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 rozpoczyna swój bieg.

Rolnik, którego gospodarstwo usytuowane jest w odnośnym regionie, nie może przenosić lub wykorzystywać poza tym regionem uprawnień do płatności odpowiadających liczbie hektarów, które zgłosił w pierwszym roku wykorzystywania możliwości przewidzianej w art. 46 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

Rolnik, którego gospodarstwo usytuowane jest częściowo w odnośnym regionie, może przenosić lub wykorzystywać poza tym regionem swoje uprawnienia do płatności odpowiadające liczbie hektarów usytuowanych w tym regionie, które zgłosił w pierwszym roku wykorzystywania przedmiotowej możliwości.

3. Ograniczenie przenoszenia uprawnień do płatności, o którym mowa w art. 46 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 nie ma zastosowania w przypadku rzeczywistego lub przewidywanego powołania do dziedziczenia uprawnień do płatności bez równoważnej liczby kwalifikujących się hektarów.

4. Państwo Członkowskie może podjąć decyzję o zastosowaniu ograniczenia przenoszenia uprawnień do płatności, o którym mowa w art. 46 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 wyłącznie w odniesieniu do uprawnień do płatności z tytułu odłogowania.

Artykuł 27

Klauzula umowy prywatnej w przypadku dzierżawy

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, klauzula zawarta w umowie dzierżawy, przewidująca możliwość przeniesienia liczby uprawnień nie większej niż liczba dzierżawionych hektarów, uznawana jest za dzierżawę uprawnień do płatności wraz z gruntami w rozumieniu art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 w przypadku gdy:

- rolnik wydzierżawił innemu rolnikowi swoje gospodarstwo lub jego część najpóźniej do dnia wyznaczonego jako ostateczny termin na złożenie wniosku w ramach systemu płatności jednolitych w pierwszym roku wdrażania,
- umowa dzierżawy wygasa po upływie ostatecznego terminu na złożenie wniosku w ramach systemu płatności jednolitych,

i

c) podejmuje on decyzję o wydzierżawieniu swoich uprawnień do płatności rolnikowi, któremu wydzierżawił gospodarstwo lub jego część.

2. Wydzierżawiający ubiega się o określenie uprawnień do płatności zgodnie z art. 12, załączając do wniosku kopię umowy dzierżawy i wskazując liczbę hektarów, dla których zamierza wydzierżawić uprawnienia do płatności. Artykuł 42 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 stosuje się stosownie do przypadku.

3. Dzierżawca ubiega się o płatność w ramach systemu płatności jednolitych zgodnie z art. 12, załączając do wniosku kopię umowy dzierżawy.

4. Państwo Członkowskie może wymagać, aby wnioski dzierżawcy i wydzierżawiającego złożone zostały razem lub, aby drugi wniosek zawierał odniesienie do pierwszego wniosku.

Sekcja 2

Pozostałe przepisy szczególne

Artykuł 28

Powierzchnia pastwiskowa

Do celów art. 43 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, Państwo Członkowskie może podjąć decyzję o wykorzystywaniu powierzchni pastwiskowej zgłoszonej przez rolnika we wniosku o pomoc obszarową na 2004 r. lub na rok poprzedzający pierwszy rok wdrażania systemu płatności jednolitych chyba że rolnik wykaże, zgodnie z wymogami właściwego organu, że w okresie referencyjnym, jego powierzchnia pastwiskowa była mniejsza.

Artykuł 29

Produkcja konopi

Do celów art. 52 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, dokonywanie płatności z tytułu uprawnień przyznanych dla powierzchni upraw konopi uzależnione jest od wykorzystywania nasion odmian wymienionych w załączniku II do Rozporządzenia (WE) nr 795/2004 w wersji mającej zastosowanie w roku, na który płatność została przyznana. W przypadku konopi na włókno, nasiona kwalifikowane są zgodnie z dyrektywą Rady 2002/57/WE⁽¹⁾, a w szczególności jej art. 12.

Artykuł 30

Uprawnienia podlegające specjalnym warunkom

1. Do celów obliczenia działalności rolniczej wyrażonej w jednostkach przeliczeniowych (LU), o których mowa w art. 49 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, tabela przeliczeniowa określona w art. 131 ust. 2 lit. a) tego rozporządzenia ma zastosowanie do liczby zwierząt, dla których w okresie referencyjnym przyznana została płatność bezpośrednia, o której mowa w załączniku VI do tego rozporządzenia.

2. Samce i samice z gatunku bydła, w wieku poniżej sześciu miesięcy, przeliczane są na jednostki przeliczeniowe przez zastosowanie współczynnika wynoszącego 0,2.

⁽¹⁾ Dz.U. L 193, z 20.7.2002, str. 74.

3. W celu sprawdzenia, czy wypełniany jest obowiązek prowadzenia minimalnej działalności rolniczej wyrażonej w jednostkach przeliczeniowych, zgodnie z ust. 1, Państwa Członkowskie ustalają liczbę zwierząt stosując jedną z następujących metod:

a) Państwa Członkowskie zwracają się do każdego producenta, aby przed dniem, który zostanie wyznaczony przez Państwo Członkowskie, ale najpóźniej do dnia wyznaczonego jako termin płatności, zgłosić liczbę swoich jednostek przeliczeniowych na podstawie swojej księgi rejestracji zwierząt w gospodarstwie;

i/lub

b) do celów ustalenia liczby jednostek przeliczeniowych, Państwa Członkowskie wykorzystują komputerową bazę danych stworzoną zgodnie z dyrektywą Rady 92/102/EWG⁽¹⁾ i rozporządzeniem (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾, pod warunkiem że taka baza danych zapewnia możliwość odpowiedniego potwierdzenia, zgodnie z wymogami Państwa Członkowskiego, dokładności danych w niej zawartych do celów systemu płatności jednolitych.

4. Obowiązek prowadzenia minimalnej działalności rolniczej uznawany jest za wypełniany, kiedy w trakcie okresu lub w określonych terminach, które zostaną wyznaczone przez Państwa Członkowskie, liczba jednostek przeliczeniowych osiąga 50 %. Brane są pod uwagę wszystkie zwierzęta sprzedane lub ubite w trakcie odnośnego roku kalendarzowego.

5. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie środki niezbędne do zastosowania art. 29 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 w przypadku producentów, którzy poprzez nienormalnie niewielkie liczby jednostek przeliczeniowych w trakcie części roku, sztucznie stwarzają warunki wymagane w celu wypełniania obowiązku prowadzenia minimalnej działalności rolniczej.

Artykuł 31

Premia mleczna i płatności dodatkowe

1. W przypadku gdy Państwo Członkowskie korzysta z możliwości przewidzianej w art. 62 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 w 2005 r. lub, w przypadku zastosowania art. 71 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, w pierwszym roku wdrażania systemu płatności jednolitych:

a) w przypadku gdy w okresie referencyjnym rolnik prowadzący gospodarstwo mleczarskie otrzymał inne płatności bezpośrednie:

— jeżeli w okresie referencyjnym miał hektary, uprawnienia do płatności obliczane są, zgodnie z art. 43 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, na podstawie łącznej liczby hektarów, które w okresie referencyjnym dały prawo do tych płatności bezpośrednich, w tym powierzchni pastwiskowej;

— jeżeli w okresie referencyjnym nie miał żadnych hektarów, otrzymuje uprawnienia do płatności podlegające specjalnym warunkom, obliczone zgodnie z art. 48 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;

b) w przypadku gdy w okresie referencyjnym rolnik prowadzący gospodarstwo mleczarskie nie otrzymał innych płatności bezpośrednich:

— jeżeli ma hektary, uprawnienia do płatności obliczane są przez podzielenie kwoty, która ma zostać przyznana na podstawie art. 95 i 96 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 przez liczbę hektarów, którą ma w 2005 r. lub, w przypadku zastosowania art. 71 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, w pierwszym roku wdrażania systemu płatności jednolitych;

— jeżeli nie ma żadnych hektarów, otrzymuje uprawnienia do płatności podlegające specjalnym warunkom, obliczone zgodnie z art. 48 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

2. W przypadku gdy Państwo Członkowskie korzysta z możliwości przewidzianej w art. 62 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 w 2006 r., zastosowanie ma art. 50 tego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ 5

ODŁOGOWANIE

Artykuł 32

Warunki odłogowania

1. Powierzchnie odłogowane muszą pozostawać powierzchniami odłogowanymi przez okres rozpoczynający się najpóźniej od dnia 15 stycznia i upływający najwcześniej z dniem 31 sierpnia. Jednakże Państwa Członkowskie określają warunki, na których producenci mogą otrzymać zezwolenie na obsianie od dnia 15 lipca w celu uzyskania plonów w następnym roku, oraz określają warunki, które muszą zostać spełnione w celu wypasu, który ma zostać dozwolony od dnia 15 lipca lub, w przypadku szczególnych warunków klimatycznych, od dnia 15 czerwca w Państwach Członkowskich, w których tradycyjnie prowadzony jest okresowy wypas zwierząt.

2. Państwa Członkowskie stosują odpowiednie środki, zgodnie ze specyficzną sytuacją odnośnych powierzchni odłogowanych, w celu zapewnienia, że takie powierzchnie utrzymywane są zgodnie z zasadami dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, a także, że chronione jest środowisko naturalne.

Takie środki mogą obejmować pokrywą zieloną. W takim przypadku środki zapewniają, że pokrywa zielona nie może być wykorzystywana do celów produkcji nasiennej, a także, że nie może być wykorzystywana do celów rolnych przed dniem 31 sierpnia lub od tego czasu przed dniem 15 stycznia w celu produkcji roślin na sprzedaż.

3. ust. 2 nie ma zastosowania do powierzchni odłogowanych lub zalesionych zgodnie z art. 22, 23, 24 i 31 rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999⁽³⁾ i branych pod uwagę do celów odłogowania obowiązkowego, w przypadku gdy środki, o których mowa w ust. 2 okażą się niezgodne z wymogami ochrony środowiska lub wymogami zalesieniowymi, określonymi w tych artykułach.

⁽¹⁾ Dz.U. L 355, z 5.12.1992, str. 32.

⁽²⁾ Dz.U. L 204, z 11.8.2000, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 160, z 26.6.1999, str. 80.

Artykuł 33

Zmiana kwalifikujących się gruntów na odłogowanie

Do celów stosowania art. 54 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, Państwa Członkowskie mogą wprowadzić odstępstwo od akapitu pierwszego ustępu drugiego tego artykułu wyłącznie w następujących okolicznościach i na następujących warunkach:

- a) w przypadku powierzchni objętych programem restrukturyzacji, określonych jako „zmiana struktury i/lub kwalifikującej się powierzchni gospodarstwa, nakazana przez władze publiczne”,
- b) w przypadku jakiegokolwiek formy interwencji publicznej, gdy taka interwencja powoduje, że w celu dalszego prowadzenia normalnej działalności rolniczej, rolnik odłoguje grunty uznawane wcześniej za niekwalifikujące się, a odnośna interwencja oznacza, że na skutek tej interwencji, grunty pierwotnie kwalifikujące się przestają być takimi gruntami,
- c) w przypadku gdy rolnicy są w stanie przedstawić istotne i obiektywne powody zmiany niekwalifikujących się gruntów swojego gospodarstwa na kwalifikujące się grunty swojego gospodarstwa,

W takich przypadkach, Państwa Członkowskie podejmują działania w celu zapobieżenia jakimkolwiek znaczącemu zwiększeniu łącznej powierzchni kwalifikującej się do uprawnień z tytułu odłogowania. Może to, w szczególności obejmować uznanie, jako środek wyrównawczy, powierzchni uznawanych wcześniej za kwalifikujące się za niekwalifikujące się. Powierzchnie nowo uznane przez Państwa Członkowskie za kwalifikujące się nie mogą przekraczać powierzchni nowo uznanych za niekwalifikujące się o więcej niż 5 %. Państwa Członkowskie mogą wprowadzić system wcześniejszego podawania do wiadomości i zatwierdzania takich zmian.

Artykuł 34

Produkcja ekologiczna

1. Zwolnienie z obowiązku odłogowania, przewidziane w art. 55 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 ma zastosowanie w odniesieniu do liczby hektarów nie większej niż liczba uprawnień z tytułu odłogowania, które rolnik otrzymał w pierwszym roku wdrażania systemu płatności jednolitych.
2. W przypadku przeniesienia uprawnień z tytułu odłogowania wraz z gruntami, ust. 1 nie ma zastosowania, pod warunkiem że przestrzegany jest art. 55 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

ROZDZIAŁ 6

WDRAŻANIE REGIONALNE I FAKULTATYWNE

Sekcja 1

Wdrażanie regionalne

Artykuł 35

Przepisy ogólne

W przypadku gdy Państwo Członkowskie korzysta z możliwości przewidzianych w art. 58 ust. 1 i 59 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, z zastrzeżeniem odmiennych przepisów niniejszej sekcji, zastosowanie mają pozostałe przepisy niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 36

Obliczanie pułapu regionalnego

1. W przypadku gdy Państwo Członkowskie korzysta z możliwości przewidzianych w art. 58 ust. 1 i 59 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, w przypadku rolników, których gospodarstwa usytuowane są częściowo w odnośnym regionie, i bez uszczerbku dla art. 58 ust. 3 tego rozporządzenia, pułap regionalny obliczany jest na podstawie kwoty referencyjnej odpowiadającej jednostkom produkcyjnym usytuowanym w odnośnym regionie, które w okresie referencyjnym dały prawo do płatności bezpośrednich, lub obliczany jest zgodnie z obiektywnymi kryteriami ustanowionymi przez Państwo Członkowskie.

2. W przypadku o którym mowa w ust. 1, indywidualną kwotą referencyjną, o której mowa w art. 59 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 jest kwota referencyjna odpowiadająca jednostkom produkcyjnym usytuowanym w odnośnym regionie, które w okresie referencyjnym dały prawo do płatności bezpośrednich, lub kwota referencyjna określona zgodnie z obiektywnymi kryteriami ustanowionymi przez Państwo Członkowskie.

3. Artykuł 26 ust. 2 stosuje się *mutatis mutandis*.

Artykuł 37

Utworzenie rezerwy krajowej

W przypadku gdy Państwo Członkowskie korzysta z możliwości przewidzianej w art. 58 i 59 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, do celów utworzenia rezerwy krajowej, zmniejszenie, o którym mowa w art. 42 ust. 1 tego rozporządzenia ma zastosowanie do pułapu, o którym mowa w załączniku VIII do tego rozporządzenia, a stosownie do przypadku, dostosowywane jest przed ostatecznym określeniem uprawnień do płatności, o którym mowa w art. 38 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 38

Wstępne przyznawanie uprawnień do płatności

1. Do celów art. 59 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, Państwa Członkowskie określają liczbę kwalifikujących się hektarów, o których mowa w tych ustępach, w tym użytków zielonych, wykorzystując liczbę hektarów zgłoszonych w celu określenia uprawnień do płatności w pierwszym roku wdrażania systemu płatności jednolitych.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, Państwa Członkowskie mogą określić liczbę kwalifikujących się hektarów, o których mowa w art. 59 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, w tym użytków zielonych, wykorzystując liczbę hektarów zgłoszonych w zgłoszeniach do celów pomocy obszarowej na 2004 r. lub na rok poprzedzający pierwszy rok wdrażania systemu płatności jednolitych. W przypadku gdy liczba kwalifikujących się hektarów zgłoszonych przez rolników w pierwszym roku wdrażania systemu płatności jednolitych jest mniejsza niż liczba kwalifikujących się hektarów uznanych zgodnie z akapitem pierwszym, Państwo Członkowskie może przyznać ponownie, w całości lub w części, kwoty odpowiadające hektarom, które nie zostały zgłoszone jako uzupełnienie do każdego uprawnienia do płatności przyznanego w pierwszym roku wdrażania systemu płatności jednolitych. Uzupełnienie obliczane jest przez podzielenie odnośnej kwoty przez liczbę przyznaných uprawnień do płatności.

3. Wartość i liczba uprawnień do płatności przyznaných na podstawie zgłoszeń rolników w celu określenia uprawnień do płatności w pierwszym roku wdrażania systemu płatności jednolitych są wartością i liczbą wstępną. Ostateczna wartość i ostateczna liczba określana jest najpóźniej do dnia 31 grudnia pierwszego roku wdrażania systemu płatności jednolitych, po przeprowadzeniu kontroli dokonanych stosownie do przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 795/2004.

Artykuł 39

Wstępne przyznawanie uprawnień z tytułu odłogowania

1. Do celów art. 63 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, Państwa Członkowskie ustanawiają wskaźnik odłogowania, wykorzystując dostępne dane dotyczące odnośnych gruntów.

2. Margines wahań liczby hektarów odpowiadających uprawnieniom z tytułu odłogowania, przyznanym w pierwszym roku wdrażania systemu płatności jednolitych, jest nie większy niż 5 % średniej liczby hektarów odłogowanych w okresie referencyjnym.

W przypadku gdy margines, o którym mowa w akapicie pierwszym ulega przekroczeniu, liczba odnośnych hektarów dostosowywana jest najpóźniej do dnia 1 sierpnia pierwszego roku wdrażania systemu płatności jednolitych. Jednakże obowiązek odłogowania, związany z nowymi uprawnieniami do płatności z tytułu odłogowania, ma zastosowanie do odnośnego rolnika dopiero od następnego roku.

Artykuł 40

Zastosowanie art. 42 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 w przypadku liczby hektarów mniejszej niż liczba uprawnień do płatności

W przypadku gdy Państwo Członkowskie korzysta z możliwości przewidzianej w art. 59 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 i postanawia zastosować art. 7 tego rozporządzenia w celu przyznania uprawnień do płatności zgodnie z tym art. 7, liczba uprawnień do płatności, z którymi związane jest zezwolenie, o którym mowa w art. 60 rozporządzenia

(WE) nr 1782/2003 jest równa pierwotnej liczbie uprawnień do płatności z zezwoleniem i, stosownie do przypadku, nie większa niż liczba przyznaných uprawnień do płatności.

Artykuł 41

Określanie i przenoszenie uprawnień do płatności z zezwoleniem

1. W przypadku gdy Państwo Członkowskie korzysta z możliwości przewidzianej w art. 59 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, zezwolenia ustanowione zgodnie z art. 60 tego rozporządzenia ulegają powiązaniu z każdym poszczególnym uprawnieniem do płatności, które ma zostać przyznane odnośnemu rolnikowi.

2. W przypadku gdy liczba zezwoleń jest mniejsza niż liczba uprawnień do płatności, zezwolenia związane są z uprawnieniami do płatności, począwszy od tych, których, wartość jednostkowa jest największa. W przypadkach przenoszenia uprawnień do płatności, zezwolenie ulega automatycznemu przeniesieniu z uprawnieniem do płatności, z którym jest związane.

3. Państwo Członkowskie może zezwolić, na wniosek rolnika, na zamianę zezwolenia związanego z uprawnieniem z tytułu odłogowania na uprawnienie do płatności.

Artykuł 42

Premia mleczna i płatności dodatkowe

1. W przypadku gdy Państwo Członkowskie korzystające z możliwości przewidzianej w art. 59 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 postanawia skorzystać z możliwości przewidzianej w art. 62 akapit drugi tego rozporządzenia w 2005 r. lub, w przypadku zastosowania art. 71 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, w pierwszym roku wdrażania systemu płatności jednolitych, art. 59 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku gdy rolnik nie ma żadnych hektarów, otrzymuje on uprawnienia do płatności podlegające specjalnym warunkom, obliczone zgodnie z art. 48 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003

3. W przypadku gdy Państwo Członkowskie korzystające z możliwości przewidzianej w art. 59 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 postanawia skorzystać z możliwości przewidzianej w art. 62 akapit pierwszy w 2006 r. lub 2007 r., art. 48, 49 i 50 tego rozporządzenia stosuje się *mutatis mutandis*.

Artykuł 43

Odłogowanie

1. W przypadku gdy Państwo Członkowskie korzysta z możliwości przewidzianej w art. 59 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, ustanawia ono i podaje do wiadomości rolnikom wskaźnik odłogowania, o którym mowa w art. 63 ust. 2 tego rozporządzenia do dnia 1 sierpnia roku poprzedzającego pierwszy rok wdrażania systemu płatności jednolitych.

2. W przypadku rolników, których gospodarstwo jest usytuowane częściowo w regionie objętym stosowaniem art. 59 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, wskaźnik odłogowania ma zastosowanie do kwalifikujących się gruntów rolnika, o których mowa w art. 63 ust. 2 akapit drugi tego rozporządzenia, usytuowanych w odnośnym regionie.

Artykuł 44

Zatrzymanie w odniesieniu do sprzedaży uprawnień do płatności

W przypadku gdy Państwo Członkowskie korzystające z możliwości przewidzianej w art. 59 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 postanawia skorzystać z możliwości przewidzianej w art. 46 ust. 3 tego rozporządzenia, wartości procentowe zmniejszenia określonego w art. 9 niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie po odliczeniu od wartości uprawnień do płatności ulgi równej regionalnej wartości jednostkowej obliczonej zgodnie z art. 59 ust. 2 lub 3 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

Artykuł 45

Klauzula nieoczekiwanego zysku

W przypadku gdy Państwo Członkowskie korzystające z możliwości przewidzianej w art. 59 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 postanawia skorzystać z możliwości przewidzianej w art. 42 ust. 9 tego rozporządzenia, wartości procentowe zmniejszenia określonego w art. 10 tego rozporządzenia mają zastosowanie w odniesieniu do wartości każdego uprawnia do płatności i/lub do równowartości wyrażonej liczbą uprawnień do płatności, które mają zostać przyznane.

Artykuł 46

Klauzula umowy prywatnej

W przypadku gdy Państwo Członkowskie korzysta z możliwości przewidzianej w art. 59 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, do celów art. 17 tego rozporządzenia, przy określaniu wartości wszystkich uprawnień do płatności należnych nabywcy, brana jest pod uwagę kwota referencyjna obliczona dla jednostek produkcyjnych, do których prawa zostały przeniesione.

Artykuł 27 nie ma zastosowania.

Sekcja 2

Wdrażanie fakultatywne

Artykuł 47

Przekraczanie pułapów

W przypadku gdy suma kwot, jakie mają zostać wypłacone w ramach każdego systemu określonego w art. 66 do 69 przekracza pułap ustalony zgodnie z art. 64 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, kwota, która ma zostać wypłacona jest w odnośnym roku proporcjonalnie zmniejszana.

Artykuł 48

Zastosowanie art. 69 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003

1. Płatność dodatkowa określona w art. 69 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 przyznawana jest, bez uszczerbku dla art. 37 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 i jego przepisów wykonawczych, na warunkach określonych w ust. 2 do 6 tego artykułu.

2. Płatność dokonywana jest wyłącznie na rzecz rolników w rozumieniu art. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, niezależnie od tego czy ubiegali się czy nie ubiegali się o dopuszczenie do systemu płatności jednolitych, lub czy mają uprawnienia do płatności.

3. W „sektorze lub sektorach, których dotyczy zatrzymanie” oznacza, że o płatność mogą ubiegać się, w zasadzie, wszyscy rolnicy, którzy w czasie składania wniosku o płatność dodatkową i na warunkach określonych w niniejszym artykule produkują produkty sektora lub sektorów, o których mowa w załączniku VI do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

4. W przypadku gdy płatność związana jest z określonym rodzajem gospodarowania lub ze środkami w zakresie jakości lub sprzedaży, dla których nie określono określonego rodzaju produkcji lub dany rodzaj produkcji nie jest bezpośrednio związany z danym sektorem, dany system płatności może zostać wprowadzony, pod warunkiem że zatrzymanie dotyczyć będzie wszystkich sektorów określonych w załączniku VI do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 i tylko rolnicy działający w którymkolwiek z sektorów, o których mowa w tym załączniku uczestniczyć będą w tym systemie.

5. W przypadku zastosowania art. 69 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 na poziomie regionalnym, zatrzymanie obliczane jest na podstawie składowej płatności odnośnych sektorów i odnośnego regionu.

Państwa Członkowskie definiują region na odpowiednim poziomie terytorialnym zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku oraz zniekształcenia konkurencji.

6. Zainteresowane Państwa Członkowskie przekazują szczegółowe dane dotyczące płatności, które zamierzają przyznać, a w szczególności podają do wiadomości warunki kwalifikujące i odnośne sektory najpóźniej do dnia 1 sierpnia roku poprzedzającego pierwszy rok wdrażania systemu płatności jednolitych.

Wszelkie zmiany informacji, o których mowa w akapicie pierwszym dokonywane są najpóźniej do dnia 1 sierpnia danego roku i dotyczą roku następnego. Są one niezwłocznie podawane do wiadomości Komisji, wraz z obiektywnymi kryteriami uzasadniającymi konieczność dokonania takich zmian. Jednakże Państwo Członkowskie nie może zmienić ani odnośnych sektorów ani wartości procentowych odnośnego zatrzymania.

ROZDZIAŁ 7

Przekazywanie informacji

Artykuł 49

Regionalizacja

W przypadku gdy Państwo Członkowskie korzysta z możliwości przewidzianej w art. 59 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, podaje ono do wiadomości Komisji najpóźniej do dnia 1 sierpnia roku poprzedzającego pierwszy rok wdrażania systemu płatności jednolitych, uzasadnienie i obiektywne kryteria, na podstawie których podjęta została decyzja o skorzystaniu z tej możliwości, a w przypadku gdy jest to konieczne, uzasadnienie zastosowania tego artykułu wyłącznie w danym regionie, lub uzasadnienie częściowego podziału określonego w ust. 3 tego artykułu.

Artykuł 50

Dane dotyczące płatności

1. Państwa Członkowskie podają, drogą elektroniczną, do wiadomości Komisji w każdym roku:

- a) najpóźniej do dnia 15 września pierwszego roku wdrażania systemu płatności jednolitych, a w latach następnych, najpóźniej do dnia 31 sierpnia, łączną liczbę wniosków złożonych w ramach systemu płatności jednolitych na rok bieżący, wraz z zarówno odpowiednią łączną kwotą uprawnień do płatności, dających prawo do płatności i łączną liczbą związanych z nimi kwalifikujących się hektarów jak i łączną kwotą środków pozostających w rezerwie krajowej;
- b) najpóźniej do dnia 15 września, ostateczne dane dotyczące łącznej liczby wniosków złożonych w ramach systemu płatności jednolitych, przyjętych na rok poprzedni i odpow-

wiednią łączną kwotę płatności, które zostały przyznane, po zastosowaniu, stosownie do przypadku, środków, o których mowa w art. 6, 10, 11, 24 i 25 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

2. W przypadku regionalnego wdrażania systemu płatności jednolitych, przewidzianego w art. 58 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, Państwa Członkowskie przekazują informacje, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b) dla każdego odnośnego regionu, a najpóźniej do dnia 1 sierpnia pierwszego roku wdrażania systemu płatności jednolitych, podają do wiadomości odpowiednią część pułapu ustanowionego zgodnie z art. 58 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

Co się tyczy pierwszego roku wdrażania systemu płatności jednolitych, informacje, o których mowa w ust. 1 lit. a) oparte są na wstępnych uprawnieniach do płatności. Takie same informacje oparte na ostatecznych uprawnieniach do płatności przekazane zostaną do dnia 1 marca następnego roku.

Rozdział 8

Przepisy końcowe

Artykuł 51

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2005 r., z wyjątkiem art. 12 ust. 1 i 2, które stosuje się od dnia 1 stycznia 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 kwietnia 2004 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji